

P o s u d e k

na diplomovou práci Jiřího H o r á č k a napsanou na téma „Hlavní principy odpovědnosti za škodu v českém a francouzském právu (komparativní práce)“; (stran 46; připojen seznam použitých pramenů jak z české, tak z francouzské literatury).

Předložená diplomová práce má jako celek výbornou úroveň.

Zaměřuje se koncentrovaným způsobem skutečně na zadané téma, tj. na vedoucí principy odpovědnosti za škodu v českém a francouzském právu, provádí se znalostí věci jejich promyšlený rozbor a také samostatně vymezené vedoucí principy obou hlavních úprav srovnává (např. odpovědnostní principy za škodu, smluvní a deliktní odpovědnost, deliktní způsobilost fyzických a právnických osob, rozbor škody jako předpokladu odpovědnosti zejména se zvláštním zřetelem na nehmotnou škodu, která poškozenému vznikla v důsledku poškození na zdraví).

Celý obsah práce i celkový způsob zpracování zvolené tematiky svědčí o tom, že diplomant výborně ovládal obě srovnávané platné pozitivně-právní úpravy. Přitom navíc s nemalým přehledem využívá poznatky jak české, tak zejména francouzské literatury s tak zvučnými jmény jako A. Tunc, G. Viney, P. Tourneau – L. Cadiet aj.. V této souvislosti je třeba upozornit zejména na zdařilé diplomantovy výklady, týkající se škody, jmenovitě např. náhrady za škodu ve formě ztráty příležitostí, odškodňování jedinců v komatózním stavu, jmenovitě pak na velmi přehledně zpracovanou problematiku nápravy nehmotné újmy v jejích jednotlivých aspektech. Oceňuji i diplomantovo zařazení výkladů a zhodnocení zákonné úpravy § 444 odst. 3 OZ. Tato úprava je v českém právu

poměrně nedávná, praktické zkušenosti s ní jsou zatím minimální, stává se však čím dál tím více předmětem diskusí. Sympatický a po mém soudu platný je diplomantův závěr o tom, že právě francouzská judikatura může být jedním ze vzorů pro české obecné soudy v jejím tvůrčím a liberálním přístupu při odškodňování různých hmotných i nehmotných újem. Právě tak podnětný může být jak pro českou legislativu, tak pro českou judikaturu francouzský přístup, odmítající formu jednorázového, pevnou částkou stanoveného odškodnění (včetně bodového ohodnocení). Nelze popřít, že francouzský přístup k otázkám náhrady škody, který se pro nedostatek zákonné úpravy řídí hlavně okolnostmi konkrétních případů, má pro svou pružnost jistě své přednosti. Vyžaduje však pohotovou a zároveň do určité míry ustálenou judikatorní činnost, která zaručuje potřebnou jednotnost rozhodování (problematika sjednocení judikatury).

Je jen škoda, že diplomant ve své diplomové práci práci nemohl přihlídnout i k poslednímu návrhu změn Code civil, který mj. právě v oblasti odpovědnosti za škodu přináší některé – na francouzské poměry překvapivé – změny (srov. např. nové chápání pojmu *faute*, možnost uložení punitární náhrady vzniklé škody). Pokud by měl diplomant ještě možnost zaujmout k těmto navrhovaným změnám své stanovisko při ústní obhajobě, bylo by to třeba přivítat.

I po systematické stránce je diplomová práce zaměřena na výklady skutečných základních principů zkoumané problematiky (v této souvislosti zvláště oceňuji srovnání a vzájemného vztahu smluvní a deliktní odpovědnosti v českém a ve francouzském právu (zejména jejich rozdílů).

Závěrem lze říci, že předložená diplomová práce představuje zpracování, které zejména svým obsahem převyšuje obvyklý standard diplomových prací. Práce jako celek svědčí o přemýšlivém a samostatném přístupu diplomanta ke

zpracovávané tématice jakož i o nesporném erudovaném přístupu ke zkoumané významné oblasti občanského práva. Rovněž způsob diplomantova vyjadřování je věcný, jasný a srozumitelný, takže jeho závěry nevzbuzují u čtenáře žádnou pochybnost.

Předběžné hodnocení práce: 1

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.